

Anskaffelsessummen til Huse, Materiel og Heste.

Dernæst vil jeg gøre en Henstilling. Den højtærede Finansminister var under sin Omtale af Finanslovsforslaget inde paa Spørgsmaalet om Kullene og fremhævede, at de var budgetterede højere, end de nu kunde købes for, og at man derfor kunde opnåa en Besparelse paa Budgettet. Jeg tror, man vilde kunne opnåa en yderligere Besparelse, hvis man søgte saa hurtigt som muligt til andre Statsinstitutioner at komme af med saa meget som muligt af de for store Beholdninger, som man ligger inde med, og som er købt til store Priser. Man har vistnok været inde paa at tilbyde dem til andre Statsanstalter, men det er, mig bekendt, sket til en saadan Pris, at de andre Statsanstalter har kunnet købe deres Kul billigere udenom. Selv om Statsbanerne skulde tabe ikke saa lidt paa de dyre Kul, der er købt — Indkøb, der ikke vidner om særdeles glimrende Forretningssans hos de Embedsmænd, der har ledet Kulindkøbene, men for hvilke de ogsaa maa bære Ansvar, som i saa høj Grad forcerede Administrationen til at foretage dem —, henstiller jeg, om det ikke var rigtigt, saa snart ske kan, at søge at blive saa meget som muligt af disse Lagre kvit. I hvert Fald vilde man derved forhindre, at Kullene ligger og forringes baade kvantitativt og kvalitativt.

I øvrigt skal jeg sige, at hvad enten man tror, at Kalkulationerne har været rigelige, saa at Statsregnskabet til sin Tid vil vise et Overskud, eller man mener, at Budgettet kun lige vil slaa til, er der ingen Grund til at diskutere Enkeltheder i Forslaget — det vil ogsaa med den ubestemte Fremtid, vi gaar i Møde, være et ret unyttigt Arbejde. Der kan fremkomme ikke saa faa Udgifter i Løbet af det Aar, vi kommer ind i, og jeg mener, at vi maa være den højtærede Statsminister og Finansminister taknemmelige for, at Budgettet er lagt saaledes, at det i hvert Fald kan holde Stik. Jeg anbefaler derfor paa mit Partis Vegne Forslaget, som det foreligger, til hurtig videre Behandling og Gennemførelse.

Brandes: Den ærede Ordfører for Venstre (Dalsgaard) aabnede denne Forhandling med at erklære, at Landstingets Opgave var den at vaage over Finanslovens Renhed, og han forklarede dette derhen, at Landstinget skulde paase, at ikke saadanne Spørgsmaal afgjordes paa Finansloven, som burde afgøres paa særlige Love,

og at der ikke optoges paa Finansloven Bevillinger af saadant Omfang og saadan Betydning, at der ikke levnedes Landstinget tilstrækkelig Tid til at undersøge og prøve disse Ting. Jeg forstaar godt, hvorfor den højtærede Ordfører sagde dette i Dag. Jeg tror, han sagde dette, fordi han sagde det samme i Fjor; paa det Tidspunkt, paa hvilket vi nu modtager Finanslovsforslaget under den høje Regerings Ægide og fra et Folketing, hvor det Flertal, der støtter Regeringen, jo er Flertallet, vilde han ikke undlade at sige det samme som i Fjor, skønt han — vil jeg antage — ikke kan gaa ud fra, at Landstinget kan løse den Opgave, man stiller det. Jeg hørte nok den højtærede Ordfører udtale, at der efter hans Mening ikke fandtes saadanne Spørgsmaal paa Finansloven og ikke saadanne Bevillinger, at Landstinget ikke trygt kunde stemme for Finanslovsforslaget. Jeg har altid beundret den højtærede Ordfører; hans finansielle Indsigt, støttet paa lang Erfaring, fortjener dette foruden hans andre udmærkede Egenskaber. Men jeg maa sige, at hvis det virkelig har været ham muligt at gennemgaa Lovforslaget, som i hvert Fald for mig først forelaa i Dag Kl. 12, da jeg kom her i Tinget, og han desuden har kunnet gennemgaa de henvend 800 Ændringsforslag, der har været stillede til tredie Behandling, og kunnet forvise sig om hver enkeltets Betydning og Omfang, ja, saa er det ærede Medlem endnu mere begavet, endnu mere i Stand til at udføre en Ordførers Hverv paa det finansielle Omraade for Landstinget, end jeg i Forvejen vilde tro. Det, maa jeg sige, har jeg ikke kunnet magte. Jeg tror, at naar Landstinget faar Finansloven oversendt den 21. eller, som i Fjor, den 26. Marts, saa maa Landstinget opgive at løse den Opgave, der er stillet det.

Den højtærede Finansminister sagde, at Landstinget dog havde haft Lejlighed til at følge med under Finanslovbehandlingen, og forklarede det vistnok derhen, at han og hans Kolleger var mødt i Landstingets Finansudvalg med saadanne Spørgsmaal, som havde Betydning, og havde forelagt dem ogsaa for Landstingets Finansudvalg. Jeg tror, at den højtærede Finansminister tager noget fejl heri. Til lægsbevillingsforslag kommer, naar de har nogen Betydning, ikke sjældent da, for i Landstingets Finansudvalg, men at dette skulde kunne følge Finanslovbehandlingen i det høje Folketing, det er ikke gør ligt. Vi faar ikke Aktstykkerne til Ændringsforslagene sendt, ja, end ikke